

Sygn. akt XVII Ka 694/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu XVII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Justyna Andrzejczak

Protokolant: st. sekr. sąd. Joanna Kujawa

po rozpoznaniu w dniu 14 września 2015r

sprawy **K. W.**

obwinionego o czyn z art. 193 pkt 7 Ustawy z dnia 27.08.2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu, z dnia 6.05.2015r. wydanego w sprawie sygn. akt VI W 180/15

1. zmienia zaskarżony wyrok i uniewinnia obwinionego od popełnienia zarzucanego mu wykroczenia;
2. kosztami postępowania w obu instancjach obciąża Skarb Państwa.

SSO Justyna Andrzejczak

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 6 maja 2015 roku w sprawie VI W 180/15 Sąd Rejonowy Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu uznał obwinionego za winnego zarzucanego mu wykroczenia z art. 193 pkt 7 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczenia opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (k. 58).

Apelację od wyroku Sądu Rejonowego wniosła obrońca obwinionego (k. 69 – 73).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy obwinionego okazała się uzasadniona i konieczna, a jej uwzględnienie wymagało od Sądu Okręgowego uniewinnienia obwinionego od zarzucanego mu wykroczenia.

W niniejszej sprawie argumentacja przytoczona przez skarżącą opierała się na kwestionowaniu wypełnienia przez obwinionego znamion zarzucanego mu wykroczenia poprzez podanie nieprawdziwych informacji i danych. Skarżąca wskazywała także, że czyn zarzucany obwinionemu nie był szkodliwy społecznie, a nadto, iż nie można mu przypisać działania z winy umyślnej.

W tym miejscu zaznaczyć należy, że Sąd Okręgowy dokonał również z urzędu kontroli instancyjnej zaskarżonego wyroku w świetle bezwzględnych przesłanek odwoławczych przewidzianych przepisem art. 104 § 1 k.p.w., jednak żadne z nich w przedmiotowej sprawie nie wystąpiły. Z tego względu nie było potrzeby ingerencji w zaskarżone orzeczenia z urzędu.

W pierwszej kolejności odnieść się więc należało do zarzutu niewypełnienia przez obwinionego znamion zarzucanego mu wykroczenia. Stan faktyczny w niniejszej sprawie był zasadniczo niekwestionowany przez strony postępowania. Sąd Rejonowy właściwie przeprowadził także postępowanie dowodowe, jednakże wyciągnął z niego błędne wnioski. Znamieniem wykroczenia przewidzianego przepisem art. 193 pkt 7 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczenia opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych [dalej: u.ś.o.z.], jest podanie w ofercie nieprawdziwych informacji i danych. Jednym z wymagań określonych w przetargu, w którym uczestniczył obwiniony było posiadanie przez oferenta rejestratora rozmów telefonicznych lub systemu rejestrującego rozmowy telefoniczne, z zapewnieniem archiwizacji nagrań – pytanie 7.3.2 ankiety stanowiącej część VIII formularza ofertowego POZ. Obwiniony składając przedmiotową ofertę w przetargu odpowiedział w formularzu ankiety twierdząco na wskazane pytanie. Jednocześnie obwiniony dołączył do złożonej oferty oświadczenie z dnia 10 lutego 2014 roku, z którego wynikało, że dokonał ustaleń ze swoim kontrahentem P. w zakresie natychmiastowej gotowości założenie takiego rejestratora w przychodni spółki (...) Sp. z o.o. (k. 20).

Zgodnie ze słownikiem języka polskiego (PWN) „nieprawdziwy” to niezgodny z rzeczywistością. Tymczasem nie sposób uznać, aby obwiniony w złożonej przez siebie ofercie podał nieprawdziwe, tj. niezgodne z rzeczywistością informacje i dane. Obwiniony wskazał wprawdzie w formularzu, że posiada przedmiotowe urządzenie, jednakże do oferty tej dołączył jednocześnie oświadczenie, o którym mowa była powyżej, z którego wynikało, iż urządzenia takiego nie posiadał, lecz w każdej chwili może być ono zamontowane w jego przychodni. Mając na uwadze zasady logiki oba te oświadczenia się uzupełniały, a oceniane razem nie stanowiły informacji czy danych nieprawdziwych, świadczących o posiadaniu rejestratora rozmów telefonicznych. Dokumenty przedłożone przez obwinionego mogły co najwyżej spowodować wątpliwości w Komisji przeprowadzającej konkurs ofert, która winna w takim przypadku wezwać obwinionego do złożenia ewentualnych wyjaśnień w tym zakresie, czego jednak zaniechano, od razu odrzucając jego ofertę (k. 8 – 9). W okolicznościach niniejszej sprawy nie można w żadnym razie zasadnie przyjmować, że przedłożone przez obwinionego informacje i dane były nieprawdziwe. Z tego względu wobec faktu, iż Sąd odwoławczy jednoznacznie stwierdził, że obwiniony nie wypełnił znamion zarzucanego mu wykroczenia, koniecznym było dokonanie zmiany zaskarżonego wyroku i jego uniewinnienie. Obwinionemu nie można bowiem przypisać przedłożenia nieprawdziwych informacji i danych w konkursie ofertowym, będącym przedmiotem niniejszego postępowania.

Sąd Okręgowy w tym miejscu wskazuje, że w myśl dyrektyw zawartych w przepisie art. 436 k.p.k. w zw. z art. 109 § 2 k.p.w. ograniczył rozpoznanie apelacji obrońcy obwinionego do zarzutu niezbędnego do wydania orzeczenia i uniewinnienia obwinionego, albowiem było to wystarczające. Rozpoznanie pozostałych zarzutów było bezprzedmiotowe.

W tym stanie rzeczy, mając na uwadze wszystkie poczynione powyżej rozważania, Sąd Okręgowy na podstawie przepisów art. 437 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 109 § 2 k.p.w. zmienił zaskarżony wyrok i uniewinnił obwinionego od zarzucanego mu czynu.

Zważywszy na treść wyroku na podstawie przepisu art. 118 § 2 k.p.w. Sąd odwoławczy kosztami procesu za obie instancje obciążył Skarb Państwa.

Justyna Andrzejczak